

Også for indvandrergruppen er det imidlertid nødvendigt, at de får oplysning om både økonomiske, sociale og politiske forhold i hjemlandet, og der skal samtidig ydes rådgivning om de støttemuligheder som repatrieringsordningen giver, og de konsekvenser for opholdstilladelsen her i landet, som repatrieringen vil have.

Under hensyn til, at Dansk Flygtningehjælp fra ordningen vedrørende repatrieringshjælp til flygtninge m.fl. har erfaring med dette rådgivningsarbejde, forslås det, at den individuelle rådgivning og vejledning også for så vidt angår indvandrere, der ønsker at repatriere, varetages af Dansk Flygtningehjælp. Det er herved forudsat, at kommunerne med hensyn til den individuelle rådgivning og vejledning henviser den enkelte person til Dansk Flygtningehjælp.

8. *Ændring af reglerne om behandling af klager over Dansk Flygtningehjælps afgørelser om kontanthjælp*

Ved kongelig resolution af 25. januar 1993 er relationerne til Dansk Flygtningehjælp overført fra Socialministeriet til Indenrigsministeriet. Det er herefter således, at indenrigsministeren på Statens vegne, jf. bilstandslovens § 10, stk. 5, i indtil 18 måneder har ansvaret for integrationsbistanden til udlændinge, der er omfattet af bilstandslovens § 134 a. Det er typisk personer med opholdstilladelse som flygtninge og deres familiesammenførte pårørende.

Den praktiske udførelse af integrationsopgaven er delegeret til Dansk Flygtningehjælp, jf. bilstandslovens § 10, stk. 5, 2. pkt.

Med hjemmel i § 10, stk. 5, 2. pkt., er det i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 14 af 4. januar 1993 fastsat, hvilke ydelser efter bilstandsloven Dansk Flygtningehjælp i de første 18 måneder skal tilbyde flygtninge mv. Det drejer sig særligt om rådgivning og vejledning, kontanthjælp, hjælp til enkeltudgifter og hjælp til forrevalidering. Er der behov for andre ydelser efter bilstandsloven i integrationsperioden, f.eks. institutionstilbud til børn, ydes disse af kommunen og/eller amtskommunen.

Efter de gældende regler i bilstandsloven om klageadgang kan alene kommunalbestyrelsens og det i § 126 nævnte børne- og ungeudvalgs afgørelser indbringes for de sociale ankemyndigheder.

Bilstandsloven indeholder ikke bestemmelser om klage over afgørelser truffet af Dansk Flygtningehjælp. Det følger imidlertid af almindelige forvaltningsretlige regler, at en afgørelse truffet efter delegation kan indbringes for den myndighed, som har delegeret kompetencen.

En flygtning klager i integrationsperioden over Dansk Flygtningehjælps afgørelser om kontant-

hjælp mv. behandles derfor af Indenrigsministeriet (tidligere af Socialministeriet).

Flygtninges klager over kommunalbestyrelsens afgørelser efter integrationsperiodens udløb indbringes for det sociale ankenævn. Ankenævnets afgørelse kan indbringes for Den Sociale Ankestyrelse, hvis styrelsen finder, at sagen er principiel.

Hidtil har der kun været få konkrete klager over Flygtningehjælps afgørelser, hvilket vil sige under 10 om året. I perioden efter den 25. januar 1993 har der været indbragt 1 klage for Indenrigsministeriet.

Den 1. januar 1994 ændredes kontanthjælpen, idet den bruttoficeredes, dvs. den forhøjes og gøres skattepligtig. Med bruttoficeringen må det forventes, at antallet af klagesager i hvert fald i en overgangsperiode vil stige betydeligt, og der vil samtidigt skulle fastlægges en ny praksis på området af de sociale ankemyndigheder.

På denne baggrund forekommer det ikke hensigtsmæssigt hverken ud fra ressourcemæssige eller retssikkerhedsmæssige betragtninger, at Indenrigsministeriet fortsat har kompetence til at behandle klager over Dansk Flygtningehjælps afgørelser om kontanthjælp. Det foreslås derfor, at disse klager i stedet for behandles i det almindelige klagesystem.

Det foreslås i den forbindelse, at Dansk Flygtningehjælps afgørelser vil kunne indbringes for det sociale ankenævn i det amt, hvor klageren bor eller opholder sig. Hvis klageren bor eller opholder sig i Københavns kommune eller Frederiksberg kommune, foreslås det, at klagen indbringes for Det Sociale Ankenævn for Københavns og Frederiksberg Kommune. Hvis klageren opholder sig i samme kommune, både mens klageren befinder sig i integrationsfasen under Dansk Flygtningehjælp, og efter klagerens overgang til det almindelige bilstandssystem, opnås der ved denne regel, at det er den samme klageinstans, som vil behandle klagerens sag, hvad enten det er Dansk Flygtningehjælp eller kommunen, som har truffet afgørelse i 1. instans.

Det foreslås tillige, at de almindelige regler vedrørende behandling af klager, jf. § 15, finder anvendelse ved klager over Dansk Flygtningehjælps afgørelser. Afgørelser, der vedrører det generelle serviceniveau (§ 15, stk. 1, 2. pkt.), kan således ikke indbringes for klagemyndighederne. Ligeledes kan afgørelser truffet af det sociale ankenævn ikke indbringes for anden administrativ myndighed; dog kan Den Sociale Ankestyrelse optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen er af principiel betydning (§ 15, stk. 3). De almindelige regler om klagefrister (§ 15, stk. 4) finder anvendelse, og det samme gælder bestemmelsen om, at ved behandlingen af skønsmæssige afgørelser efter loven kan det